

Rugbrødsmotorræs

Jernbanemesterskab i terrænløb 2017 på Roskilde Ring

Ved indgangen til Roskilde Ring står der en sten, som leder tankerne tilbage til en svunden tid, hvor der blev kørt motorløb med legender som Sir Stirling Moss og Jim Clark. Tilbage til dengang i 60'erne hvor luften var tyk af os og brændt gummi, når kørerne kastede deres biler ind i de skarpe sving.

Lørdag den 30. september 2017 er scenen den samme, nemlig Roskilde Ring. Asfalten er skiftet ud med grus, græs og småstier. Dækkene er byttet ud med løbesko og i luften kan man fornemme den skarpe lugt af tigerbalsam, sved og diverse eder. Der er nemlig lagt op til jernbanemesterskabet i terrænløb!

Vejret på dagen viste sig fra sin smukkeste side. Jeg havde nu heller ikke forventet, andet når det nu var min fødselsdag. Jeg kunne faktisk ikke have valgt en bedre dag til at debutere i et terrænløb. Det eneste, jeg vidste om terrænløb inden min debut, var, at det nok var noget med grusstier. Der var bestemt grusstier. Men også græs og andre meget små stier med rødde og sten. Og så var det rigtig meget op og ned! For en asfaltsfræser som mig er det noget som allerede inden starten godt kan give sved på panden.

Omkring 15 friske løbere havde tilmeldt sig løbet som bestod af 1 til 5 omgange alt efter alder. Min unge alder gav mig mulighed for at løbe 5 omgange på en rundstrækning af godt 2 kilometer. Inden løbet startede klokken 12 gav en af de mere erfarne løbere mulighed for at man kan løbe en omgang sammen så alle kunne blive bekendt med ruten. Det er en service man ikke oplever til mange motionsløb!

Allerede på opvarmingsomgangen fik jeg den første fornemmelse af, at ruten var krævende selv med et roligt tempo.

Klokken 12 præcis lød starten! Nu var tempoet lige pludselig skruet voldsomt op, og det gjaldt virkelig om at økonomisere med sine kræfter, så man ikke løb sig selv død alt for hurtigt. Det skulle der nok blive rig mulighed for på de næste mange omgange.

Kort efter starten var pulsen allerede høj, inden den første bakke skulle forceres. Benene og kroppen var friske, så tempoet var højt, og på det tidspunkt var der stadig stort overskud til at smile til fotografen, som selvfølgelig havde placeret sig på toppen af en bakke. I starten føltes bakkerne som var de små bump på vejen som hurtigt blev forceret. Som omgangene blev flere og flere blev bakkerne til deciderede bjerge, som kunne virke uovervindelige. Kroppen kom virkelig på hårdt arbejde.

For mit vedkommende blev løbet rigtig hårdt på 3. omgang. Kræfterne var ved at være væk, og der var stadig en del bakker og en masse varierende underlag, der skulle forceres inden mål. Når man som jeg godt kan lide at løbe efter devisen, "at jo hurtigere man løber jo kortere tid skal man lide", så kan det godt give bagslag sidst i løbet.

De sidste 2 omgange blev for mit vedkommende løbet ved at forestille mig, hvilken fantastisk følelse det ville blive at krydse målstregen. Og så selvfølgelig den efterfølgende frokost. Det var en fantastisk følelse at kunne kaste sig i græsset og lade pulsen komme ned i et fornuftigt leje, så man kunne høre de andres oplevelse af løbet. Og det var også en fantastisk frokost.

Efter at alle var kommet i mål og havde sundet sig oven på strabadserne var det endelig tid til medaljeoverrækkelse. Det havde jeg glædet mig til da jeg vandt min aldersklasse. Det er ikke alle forundt at blive jernbanemester i terrænløb på sin fødselsdag!

Desværre var deltagelsen fra HI og JIF Århus beskeden denne gang, så det var kun JAM, der kunne stille hold. Forhåbentlig var det en "enlig svale", så vi til næste år kan se frem til en spændende holdkonkurrence.

Vinder af konkurrence for "løber med højeste antal points" blev Lisa Andersen, JIF Århus tæt fulgt af Lars Hjorth Jensen, JAM.

For øvrige resultater henvises til Jernbanefritids hjemmeside, <http://www.jernbanefritid.dk/>, hvor resultatlisten ligger under "Løb & Motion".

Efterfølgende var der for mig kun tilbage at sige tak for et super arrangement, og jeg glæder mig allerede til at komme tilbage næste år og "forsvare" min titel. Inden da er der heldigvis mulighed for at deltage i mange andre løbearrangementer i selskab med gode kollegaer i Jernbanefritid.

Og for at blive i motorsportsterminologien, så følte jeg i hvert fald at min krop var blevet kørt over flere gange, da jeg sad og hyggede mig efterfølgende med min familie.

Med venlig hilsen
Kim Gydemand
Jernbanens AM